

Ali nista znala, kako bi imenovala mesto. Zatorej poroči Libuša svojim služabnikom: „Idite na grad in vprašajte delavce, kaj delajo?“

Služabniki pridejo tja in vprašajo tesarja, katera so bili našli prva na delu: „Kaj delata?“ Tesarja odgovorita: „Teševa prag?“

Póšli se vrnejo na grad Libušin in povedó vórnó, kaj so videli in slišali. Kadar sliši Libuša odgovor, imenovala je novo mesto „Prago?“

(Po Ed. Erbenu: „Obrásky z dějin clasti,“ poslov. Fr. Hubod.)

Jezus in sv. Peter.

(Narodna legenda.)

Potovala sta Jezus in sv. Peter. Da nista lačna hodila, kupi Jezus kruha in sira in dá oboje sv. Petru, da naj spravi v svojo popotno torbo.

A sv. Peter je vedno za Jezusom zaostajal. Motil ga je sir v torbi také dolgo, dokler ni vsega skrivaj pojedel.

Po daljšem potovanji trudna in lačna sedeta po póludne v senco pod košato drevo, da si odpočijeta in okrepčata. Za južino vzame sv. Peter kruh iz torbe in ga položi pred Jezusa, da ga razdeli.

„A kje je sir?“ vpraša Jezus.

„Teга ne vem, moral sem ga izgubiti,“ izgovarja se sv. Peter.

Jezus se ni hotel pripraviti ž njim. Molčé razdeli kruh v polovici, jedno dá sv. Petru, a drugo obdrži sebi.

Ko sta se dovolj odpočila, odpravita se zopet na pot.

V mesto prišedši, slišita, da je kraljevi sin zbolel in mu najučenejši zdravniki ne morejo pomagati.

„Tukaj lahko kaj zasluživa,“ reče Jezus sv. Petru in oba se podasta v kraljevo palačo.

Jezus ozdravi bolnika in dobi obljubljeno plačilo, katero si s sv. Petrom deli. Denar deva na tri kupce, rekoč: „Ta del je moj, ta je tvoj, a tretji je ónega, kateri je snedel sir.“

„Jaz sem ga!“ zavpíje sv. Peter nepremišljeno in se izdá.

Zapisal Jos. Žitrocnik.

Veseli otrok.

Vetlice cvetó

In ptički pejó;

Zakaj bi ne péli,

Življenja veséli;

Hópsasa trálala hóp!

Živalce drobné

Po zraku vršé,

In vsaka po svóje

Raduje se, péje;

Hópsasa trálala hóp!

Kaj mar mi skrbi,

Sem zdrave krvi;

Zatórej vesélo

Sreč mi bo pélo:

Hópsasa trálala hóp!

I. T.